

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРОПИСА

1. Који проблем се решава прописом?

Безбедност хране је једно од најкомплекснијих системских питања и у ЕУ, те не постоји један приступ или правило у земљама чланицама када је у питању подела надлежности у области службене контроле усаглашености са правилима за безбедност хране. Свака земља, у односу на расположиве капацитете, начин и врсту производње, политичком одлуком именује или успоставља институције одговорне за безбедност хране. Одређује се једна одговорна институција за безбедност хране, која у свом саставу може имати све контролне органе (инспекције) односно могућност да координира рад инспекција које су у саставу других институција.

У циљу што успешније реализације задатака у области безбедности хране и хране за животиње ближе се регулишу обавезе и одговорности свих субјеката у пословању храном и храном за животиње као и одговорност и обавезе надлежног органа у спровођењу службених контрола, односно јасно дефинисаног праћења усаглашености свих поступака у процесу производње и промета хране како по фазама, тако и по врсти хране. На овај начин успоставља се свеобухватан приступ у области здравља и добробити животиња, здравља биља, а с тим вези целокупног ланца безбедности хране од њиве до трпезе и успоставља подела надлежности и елиминисање несигурности субјекта у пословању храном у погледу спровођења службених контрола.

Иако је Законом о безбедности хране, систем безбедности хране и хране за животиње Републике Србије признат у европским и светским оквирима, његовим спровођењем утврђени су и одређени недостаци, којим се битно нарушава концепт свеобухватности контрола у интегрисаном ланцу хране, а усмереност на кључне проблеме и реаговање, у односу на појаву опасности у храни и храни за животиње, није у потпуности задовољена.

Недостаци система безбедности хране у Републици Србији уочени су и у одговарајућим радним документима ЕУ (2009-2014) о напретку Републике Србије у процесу европских интеграција, односно у Годишњим извештајима о напретку:

1) „Одређени напредак бележи се у области безбедности хране. Нови Закон о безбедности хране усвојен је у мају 2009. године. Он разјашњава надлежности и сарадњу међу министарствима надлежним за безбедност ланца исхране. реорганизована је ветеринарска инспекција – раније пребачена у новоосновани Генерални Инспекторат. Уведена је нова расподела надлежности за инспекције, којом се побољшава оквир за активности контроле. Србија је још увек у почетној фази у погледу побољшања објеката у прехранбеној индустрији и објеката за нешкодљиво уклањање отпадака животињског порекла. Ниједно постројење није добило дозволу за извоз млека или производа од млека у ЕУ. Објављена је законска регулатива за спровођење прописа о квалитету сировог млека. Постоји још увек изванредан број мањкавости у ланцу безбедности хране. Неопходна су даља побољшања у спровођењу принципа анализе ризика критичних контролних тачака (систем НАССР).” (Извештај о напретку Србије за 2009. годину {КОМ(2009) 533} - Serbia 2009 Progress Report {СОМ(2000) 533});

2) „У области безбедности хране остварен је мали напредак. Усвојени су подзаконски прописи неопходни за омогућавање извоза у Европску унију. Међутим, неопходно је унапредити спровођење закона о безбедности хране. Неопходно је донети и

применити значајне подзаконске прописе. Још увек се не примењује начело анализе ризика и неопходно је успоставити одговарајући систем базе података у ту сврху. Неопходно је да инспектори и друге званичне службе контроле боље спроводе планове анализе опасности и критичних контролних тачака. Неопходно је додатно унапредити прегледе и контролу на спољним границама. Министарство мора да унапреди капацитете како би преузело своје нове надлежности у вези са безбедношћу хране. Забележен је мали напредак када се ради о јачању надлежних служби за пољопривредне производе. Усвојено је упутство о хигијенским захтевима и службеним контролама производа и институцијама које имају дозволу за извоз млека и млечних производа и извоз рибе и рибљих производа у ЕУ након препорука Канцеларије за храну и ветерину. Међутим, још увек није усвојен национални програм за унапређење тих институција.” (Извештај о напретку Србије за 2010. годину {КОМ (2010) 660}, 9. новембар 2010. године - Serbia 2010 Progress Report” {СОМ(2010) 660}, 9 November 2010);

3) „Мали напредак је постигнут у погледу општих принципа безбедности хране. Закон о безбедности хране већ укључује већину начела које захтевају правне тековине ЕУ. Неке од карактеристика уведених Законом о безбедности хране почеле су да се примењују, као што су начело анализе ризика и спровођење анализе опасности и критичних контролних тачака (НАССР). Обе морају бити побољшане и одговарајући ИТ системи треба да буду надограђени. Побољшани су основна знања и опрема органа надлежних за званичне контроле и креирање политике, али је даље јачање неопходно. Започет је процес усклађивања етикетирања намирница са правним тековинама ЕУ. Међутим, спровођење закона треба да буде побољшано. Дирекција за националне референтне лабораторије има озбиљан мањак особља и зато није у стању да обавља дужности које су јој додељене Законом о безбедности хране. Припреме у области опште безбедности хране су умерено напредовале.” (Извештај о напретку Србије за 2012. годину {КОМ (2012) 600}, 10. октобар 2012. године - Serbia 2012 Progress Report {СОМ(2012) 600}, 10 October 2012);

4) „У области општих начела безбедности хране, афлатоксинска криза нагласила је недостатке система безбедности хране и хране за животиње у Србији, посебно недостатак добро установљене националне референтне лабораторије. Да би се решио овај проблем основана је радна група за припрему неопходних законских прописа. Дирекција за националне референтне лабораторије у Министарству пољопривреде има озбиљан мањак службеника и не може да врши своје дужности. Већина лабораторијског особља је административно особље. Што се тиче правила за безбедност хране и посебних правила за храну за животиње, јуна месеца усвојен је правилник о систему брзог узбуњивања за храну и храну за животиње.” (Извештај о напретку Србије за 2013. годину {КОМ (2013) 700}, 16. октобар 2013. године - Serbia 2013 Progress Report” {СОМ (2013) 700}, 16 October 2013);

5) „У области опште безбедности хране, и поред незнатног повећања научног кадра, националне референтне лабораторије и даље немају довољно кадрова и не могу да обављају своје задатке. Србија још увек нема оперативну лабораторију за испитивање квалитета млека као ни поуздани систем за контролу квалитета сировог млека.” (Република Србија 2014 Извештај о напретку {КОМ (2014) 700}, 8. октобар 2014. године - Serbia 2013 Progress Report” {СОМ (2014) 700}, 8 October 2014).

У Извештају за 2016. годину који прати Саопштење Комисије упућено Европском парламенту, Савету, Европском економском и социјалном комитету и

Комитету региона Саопштење о политици проширења ЕУ за 2016. Годину, констатовала је следеће:

1) „Србија је умерено припремљена у области безбедности хране, а у протеклој години није остварен напредак. У наредном периоду, Србија нарочито треба да развије свеобухватну стратегију за преношење, спровођење и примену правних тековина ЕУ у области безбедности хране, ветеринарске и фитосанитарне политике; преиспита капацитете дирекција за ветеринарске, фитосанитарне и националне референтне лабораторије и усвоји акциони план за њихово јачање.”

2) „У вези са пласирањем хране, хране за животиње и животињских нуспроизвода на тржиште, Србија још није усвојила програм за унапређење пољопривредно-прехранбених објеката. Спровођење прописа о управљању животињским нуспроизводима треба да се знатно побољша, а национална стратегија за управљање животињским нуспроизводима треба да се усвоји и спроводи. И даље треба да се усвоји национални програм за мониторинг и контролу безбедности хране и хране за животиње. Потребно је изградити јасније поступке за контролу увезених пошиљки засновану на процени ризика.”

Због тога је један од главних разлога измена и допуна Закона о безбедности хране јесте боља организација службених контрола у спровођењу прописа код субјеката у пословању храном на мало, која Законом није прописана, као и избегавање нејасноћа у фази промета на мало хране животињског порекла, односно елиминисање надзора више инспекцијских органа у истом објекту.

Други кључни проблем који се решава изменама и допунама Закона о безбедности хране јесте и успостављање система службених и референтних лабораторија, као и успостављање лабораторије за испитивање квалитета сировог млека.

Дирекција за националне референтне лабораторије основана је Законом о безбедности хране („Службени гласник РС”, број 41/09). Овим законом, уређени су послови Дирекције, као лабораторијски и са њима повезани стручни послови у области безбедности хране и хране за животиње.

Формирање националних референтних лабораторија у комплексу Земун Горњи Град (Батајница), Батајнички друм бб, конципиран је и финансиран у оквиру финансијске помоћи Европске уније у сектору пољопривреде а такође и једним делом из националног буџета.

Да би лабораторије испуниле захтеве који се пред њих постављају морају бити опремљене адекватном опремом, морају да имају уведен и одржив систем управљања квалитетом, морају да имају одговарајуће стручне и едуковане кадрове и бити независне у свом раду. Испитивања која се обављају у лабораторијама морају бити максимално искоришћена, како у области рутинске и потврдне дијагностике и испитивања, тако и у области научно истраживачког рада и пружања подршке свим заинтересованим странама у решавању најсложенијих проблема и захтева које савремена производња поставља пред произвођаче и државу. Лабораторије морају бити акредитоване, међународно препознате као компетентне и стручно оспособљене да могу да прате трендове модерне лабораторијске дијагностике и аналитике и обезбеђују стручне и научне експертизе. За њихова рад мора да постоји законски основ и јасно утврђене надлежности и обавезе.

Лабораторије за контролу сировог млека има за циљ да обезбеди систем независне контроле сировог млека на основу које се категорише сирово млеко на основу укупног броја бактерија и броја соматских ћелија и формира цена сходно оствареном

квалитету. Транспарентан, независтан и компетентан рад лабораторија даје гаранције од стране државе о потпуно објективном стању степену квалитета произведеног сировог млека. Веродостојно утврђени квалитет произведеног и испорученог сировог млека је основни предуслов за формирање реалне цене. Овако формирана цена сировог млека је прихватљива за све субјекте, а посебно за произвођаче и прерађиваче млека, чиме се стимулише производња млека вишег квалитета и унапеђење целог система млекарства.

Резултате које лабораторије које испитују квалитет млека издају, користе се и за потребе унапређења генетског потенцијала и праћења производних особина стоке. Резултати тих испитивања спадају у најважније предуслове за унапређење одгајивачко-селекцијског рада и генетског унапређења сточарства једне земље.

Имајући у виду да Дирекција за националне референтне лабораторије још увек није у функционалном стању (недостатак инструменталне технике и запослених) неопходно је, до њене потпуне оперативности, користити постојеће лабораторије које испуњавају услове да могу бити овлашћене као службене, односно референтне лабораторије.

Због свих ових чињеница Министарство мора да обезбеди континуитет и максималну искоришћености постојећих ресурса и уједно унапреди њихов рад, тако што ће постојеће лабораторије заједно са капацитетима који се изграђују у комплексу „Земун Горњи Град”, бити интегрисани у јединствену мрежу опремљених и добро организованих сервиса, без дуплирање и преклапања постојећих ресурса. Овим се обезбеђује двостепеност у систему лабораторија преко референтних лабораторија које представљају „центре изврности” и које спроводе својеврсну супервизију рада осталих овлашћених лабораторија.

Такође, Законом о безбедности хране („Службени гласник РС”, број 41/09), Законом о средствима за заштиту биља и Законом о здрављу биља („Службени гласник РС”, број 41/09), послови Дирекције, поред лабораторијских и са њима повезаних стручних послова, обухватају и одређене послове, који су Законом о министарствима поверени другим организационим јединицама Министарства пољопривреде и заштите животне средине, као што су у области средстава за заштиту биља одређене административне процедуре, примера ради регистрација средстава за заштиту биља, али и други послове који су од значаја за ову област.

То је још један од проблема који треба решити изменама и допунама Закона о безбедности хране.

Истовремено се овим изменама Закона решава и проблем накнаде трошкова за обављене службене контроле, узорковање и лабораторијска испитивања, које досадашњим законским решењем није јасно утврђено, обзиром да је одредбама члана 70. став 5. предвиђено да ти трошкови падају на терет буџета, осим у случају када се утврди да храна, односно храна за животиње не одговара прописаним својствима, док је одредбама члана 71. став 1. предвиђено да је то трошак странке, осим у случају када је то законом другачије прописано.

Из тих разлога је било неопходно елиминисати наведене нејасноће и створити правни основ за доношење акта о висини трошкова за обављене службене контроле, узорковање и лабораторијска испитивања у складу са Правилником о методологији и начину утврђивања трошкова пружања јавне услуге („Службени гласник РС”, број 14/13, 25/13-исправка и 99/13).

Такође, неопходно је из Закона о безбедности хране изузети генетички модификовану храну и храну за животиње, имајући у виду да је ова област уређена Законом о генетички модификованим организмима („Службени гласник РС”, број 41/09).

Одредбе Закона о безбедности хране које се тичу доношења прописа за његово спровођење не обухватају успостављање система безбедности хране и хране за животиње у целости, јер правни основ за доношење одређених подзаконских прописа за спровођење закона није био предвиђен, док одређени правни основи нису потпуни, те било неопходно решити проблем немогућности доношења одговарајућих подзаконских прописа за спровођење Закона.

Примера ради, за контаминенте не постоји правни основ за утврђивање дозвољених нивоа и метода узорковања и испитивања ради утврђивања њиховог присуства у храни, као и за облик и садржај обрасца, начин и поступак издавања међународне потврде (сертификата) о безбедности хране која се извози и преузимање одређених међународних обавеза, успостављање националног комитета за сарадњу са Комисијом *Codex Alimentarius*, док у надлежности Министарства здравља, није била потпуно обухваћена област којим се прописују услови за храну за специфичне популационе групе, додатке исхрани, квалитет соли, здравствену исправност безбедност материјала и предмета који долазе у контакт са храном; адитиве, ароме, ензимске препарате, нутритивне и здравствене изјаве које се наводе на декларацији хране, нову храну, вода за пиће за јавно водоснабдевање и природне минералне, природне изворске и стоне воде у оригиналној амбалажи.

Такође, у Закону о безбедности хране, у правном основу за доношење подзаконског прописа у области службене контроле недостају потребне основе за преузимање Уредбе 882/2004 о службеним контролама које се спроводе ради проверавања поштовања прописа о храни и храни за животиње, као и прописа о здрављу и добробити животиња, као што су систем одобравања објеката и сертификације, начин сарадње са другим органима у земљи и надлежним органима земаља чланица Европске уније и Трећих земаља, примена одговарајућих метода, укључујући и рутинско надзирање и интензивније контроле попут инспекција, провера, ревизије, узимања узорака и анализе узорака, критеријуме за одређивање рокова за спровођење службене контроле, као и извештавање о спроведеним службеним контролама

Како би се олакшало пословање субјеката у производњи малих количина, произвођаче традиционалних производа или производа старих заната потребно је донети националне мере и прописати услове за спровођење одступања, прилагођавања и искључивања од примене хигијенских правила, као и примена принципа флексибилности у успостављању система самоконтроле.

2. Који циљеви треба да се постигну доношењем акта?

Закон о изменама и допунама Закона о безбедности хране има за циљ, као и Закон о безбедности хране, да обезбеди висок ниво заштите живота и здравља људи и интереса потрошача, као и ефикасно функционисање унутрашњег и међународног промета хране и хране за животиње. При томе, када је то потребно и могуће, овим законом

се узима у обзир и заштита здравља и добробити животиња, као и здравља биља и заштита животне средине.

Доношењем Закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране осигураће се услови за стратешко управљање системом безбедности хране и хране за животиње преко боље организације, односно јасније поделе надлежности и координације надлежних инспекција.

Изменама се обухватају сви аспекти ланца хране, завршно са службеном контролом у промету на мало (малопродаја, печењаре, ресторани), која законом није била у надлежности ни једне од инспекција Министарства пољопривреде и заштите животне средине, ни Министарства здравља;

Обзиром на чињеницу да Дирекција за националне референтне лабораторије, основана Законом о безбедности хране („Службени гласник РС”, број 41/09), још увек није у функционалном и оперативном стању (недостатак инструменталне технике и запослених) неопходно је, до њене потпуне оперативности, користити постојеће лабораторије које испуњавају услове да могу бити овлашћене као службене, односно референтне лабораторије, а које ће радити испитивање службених узорак хране и хране за животиње.

Лабораторије морају бити акредитоване, међународно препознате као компетентне и стручно оспособљене да могу да прате трендове модерне лабораторијске дијагностике и аналитике и осигурају расположиве референтне материјале организацијом успоредних испитивања и стручном изобразбом лабораторијског особља. За њихова рад мора да постоји законски основ и јасно утврђене надлежности и обавезе.

Такође, обзиром да је предвиђено да у оквиру Дирекције за националне референтне лабораторије буде опремљена и оперативна лабораторија за испитивање квалитета сировог млека, овим Законом ће се створити правни предуслови за оснивање и рад лабораторије према највишим стандардима и захтевима како домаћег законодавства тако и најбољих пракси и стандарда ЕУ. Сврха ове лабораторије је да се обезбеди систем независне контроле сировог млека на основу које се категорише сирово млеко и формира цена сходно оствареном квалитету.

Циљ овог Закона јесте и олакшање пословање субјеката у производњи малих количина, произвођаче традиционалних производа или производа старих заната потребно је донети националне мере и прописати услове за спровођење одступања, прилагођавања и искључивања од примене хигијенских правила, као и примена принципа флексибилности у успостављању система самоконтроле, под условом да се осигура основни циљ овог закона, а то је заштита здравља људи и интереса потрошача.

Истовремено се овим изменама Закона решава и проблем накнаде трошкова за обављене службене контроле, узорковање и лабораторијска испитивања, које досадашњим законским решењем није јасно утврђено, обзиром да је одредбама члана 70. став 5. предвиђено да ти трошкови падају на терет буџета, осим у случају када се утврди да храна, односно храна за животиње не одговара прописаним својствима, док је одредбама члана 71. став 1. предвиђено да је то трошак странке, осим у случају када је то законом другачије прописано.

Циљ измена и допуна Закона о безбедности хране јесте и изузимање генетички модификоване хране и хране за животиње, имајући у виду да је ова област уређена Законом о генетички модификованим организмима („Службени гласник РС”, број 41/09).

И на крају, ради успостављања свеобухватне контроле у интегрисаном ланцу хране, потребно је донети све прописе за спровођење овог закона, обзиром да одређени правни основи нису постојали или постојећи нису били потпуни, те било неопходно решити проблем немогућности доношења одговарајућих подзаконских прописа за спровођење Закона.

3. Да ли су разматране друге могућности за решавање проблема?

Механизми који су неопходни за остварење наведених циљева могу да се успоставе само у виду законских норми.

Доношењем овог Закона се на најбољи начин систем безбедности хране унапређује и осигурава као добро организована и контролисана целина.

4. Зашто је доношење акта најбоље решење датог проблема?

Механизми који су неопходни за остварење наведених циљева могу да се успоставе само у виду законских норми.

Доношење овог Закона је најбоље решење за наведене проблеме из разлога што се на овај начин организује целокупан систем у области безбедности хране.

5. На кога ће и како утицати решења датог проблема?

Предложена решења ће, пре свега, уопштено утицати на интересе потрошача који користе храну.

Сваки потрошач хране која се производи или увози у Републику Србију, овим, као и многим другим законима, треба да буде заштићен у највећој могућој мери на начин што ће му се пружити прилика да конзумира храну произведену на безбедан начин.

Нарочит утицај закон ће имати на субјекте у пословању са храном који производе мале количине хране, субјекте који у процесу производње користе традиционалне методе, производе храну са традиционалним карактеристикама и кроз старе занате, којима се олакшава пословања и смањују трошкови изградње и опремања објеката олакшање у спровођењу планова самоконтроле, како би сачували специфичности своје производње. За њих су предвиђена одступања од општих и посебних хигијенских правила на основу процене ризика, али на начин да се не наруши циљ овог закона, односно да се са одређеним одступањима постигне исти ефекат и обезбеди заштита здравља људи и интерес потрошача.

Такође, Закон ће имати утицај и на произвођаче сировог млека, јер ће бити створен законски основ за успостављање независне лабораторије за испитивање квалитета сировог млека.

Наиме, највећи број откупљивача млека (млекарe) контролу откупљеног сировог млека врше у интерним лабораторијама, али повремене контроле врше и у спољним лабораторијама најчешће ветеринарских специјалистичких института (у Зајечару, Шапцу, Краљеву, Суботици, Сомбору, Зрењанину, Нишу и Новом Саду), Завода за млекарство и још неким овлашћеним лабораторијама (Институт за хигијену и технологију меса, Београд; ЕКО ЛАБ доо, Београд; Центар за испитивање намирница, Београд; Пољопривредни факултет, Нови Сад; Пољопривредна саветодавна служба,

Смедерево; Институт за јавно здравље, Пожаревац; Институт за јавно здравље Крагујевац). Међутим, не постоји званична евиденција количине и квалитета сировог млека на националном нивоу.

Квалитет млека, варира у зависности од регије, односно сезонских осцилација у вези са исхраном крава. Посебан проблем представља велика количина млека која се налази ван токова контроле на тзв. неформалном тржишту млека. Састав млека и хигијенска исправност млека су чиниоци од којих зависи откупна цена сировог млека али и јавно здравље становништва. Успостављање система контроле квалитета и хигијенске исправности на дневној основи и обезбеђење обавезне и независне контроле сировине од стране овлашћене лабораторије и даље остаје као један од најважнијих корака у поступку увођења стандарда у области безбедности хране и заштите потрошача где ће бити највидљивији директни утицаји процеса реформи и придруживања Србије ЕУ, имајући у виду да је свака нова чланица дужна да усвоји законе и правилнике који су у складу са законима ЕУ.

У току 2013. године почела је прва фаза рада Лабораторије за анализу млека у Новом Саду. Лабораторија, коју су финансирани Министарство, Покрајински секретаријат за пољопривреду и Пољопривредни факултет у Новом Саду – Департман за сточарство, намењена је за спровођење одгајивачких програма у говедарству и за потребе млечних раса коза и оваца. Лабораторија је намењена пре свега мерама селекције. Лабораторија обрађује и податке за комерцијалне потребе субјеката у преради млека-млекара, али за сада само за њихове интерне провере. Ипак, и даље се чека на успостављање лабораторије за контролу квалитета сировог млека у Батајници, у комплексу „Земун Горњи град”, чије се отварање планира годинама уназад.

Успостављањем независне лабораторије за испитивање квалитета сировог млека постиже се сигурност произвођача млека у веродостојно утврђени квалитет произведеног и испорученог млека, који је основни предуслов за формирање реалне цене. Овако формирана цена сировог млека је прихватљива за све субјекте, а посебно за произвођаче и прерађиваче млека.

Законом је предвиђено и издавање међународне потврде (сертификата) о безбедности хране која се извози, за кога не постоји правни основ у Закону о безбедности хране (осим за храну животињског и мешовитог порекла, утврђен у пропису којим се уређује област ветеринарства), чиме ће се отклонити препреке које су постојали код извоза хране биљног порекла.

Закон ће имати утицај на цео систем спровођења одредби овог закона и прописа донетих на основу њега и спровођења службених контрола да ли субјекти у пословању храном и храном за животиње испуњавају све прописане услове, обзиром да се стварају услови за:

- успостављање мреже референтних и службених лабораторија, односно укључивање постојећих државних институција које су већ кадровски оспособљене, акредитоване, учествују у међународним упоредним испитивањима и имају успостављене, одржаване референтне методе у мрежу службених и референтних лабораторија;

- успостављање свеобухватне контроле у интегрисаном ланцу хране, кроз прецизну поделу надлежности и успостављање контроле промета хране на мало, која није била под надлежношћу нити Министарству пољопривреде и заштите животне средине, а нити Министарству здравља;

- доношење свих прописа за спровођење овог закона, обзиром да одређени правни основи нису постојали или нису били потпуни.

Свиме напред наведеним стиче се више поверења у цео систем безбедности хране од стране потрошача, који ће куповати хране са мање сумње у њихову безбедност и квалитет, а произвођачи хране и хране за животиње лакше пласирати своје пољопривредне производе на тржишта околних земаља и земаља чланица ЕУ.

Генерално, очекује се позитиван утицај на економско-привредну ситуацију у Републици Србији.

6. Који су трошкови који ће примена акта изазвати грађанима и привреди, посебно малим и средњим предузећима?

Предложена решења неће створити трошкове грађанима, али ће изазвати незнатне трошкове привреди и појединачним предузећима усклађивањем већ прописаних такси у односу на повећање трошкова живота или утврђивање нових такси које претходним законским решењем нису биле предвиђене (издавање међународне потврде (сертификата) о безбедности хране која се извози, за кога не постоји правни основ, осим за храну животињског и мешовитог порекла, утврђен у пропису којим се уређује област ветеринарства).

Трошкови уписа у Централни регистар објеката већ су прописани и примењују се од 2009. године у складу са Законом о републичким административним таксама („Службени гласник РС”, бр. 43/03, 51/03 - исправка, 61/05, 101/05 - др. закон, 5/09, 54/09, 50/11, 70/11 - усклађени дин. изн, 55/12 - усклађени дин. изн, 93/12, 47/13 - усклађени дин. изн, 65/13 - др. закон, 57/14 - усклађени дин. изн, 45/15 - усклађени дин. изн, 83/15, 112/15, 50/16 - усклађени дин. изн. и 61/17 - усклађени дин. изн.) по Тарифном броју 1. у износу од 310 динара и по Тарифном броју 19. у износу од 1.590 динара.

Трошкови у области хране животињског порекла и хране за животиње такође су већ прописани следећим подзаконским актима:

- Уредба о висини накнаде за издавање и продужавање уверења о здравственом стању животиња („Службени гласник РС”, број 113/13);

- Одлука о висини трошкова обележавања и регистрација животиња („Службени гласник РС”, број 115/14);

- Одлука о висини накнаде за извршене ветеринарско – санитарне прегледе пошиљки у међународном промету („Службени гласник РС”, број 113/13);

- Одлука о висини накнаде за извршене ветеринарско – санитарне прегледе („Службени гласник РС”, бр. 113/13 и 31/14).

Трошкови у области узорковања и лабораторијског испитивања хране и хране за животиње биљног порекла такође су већ прописани Одлуком о висини накнаде за лабораторијске анализе узорака хране и хране за животиње биљног порекла („Службени гласник РС”, број 113/13).

У складу са овим Законом биће само неопходно усклађивање наведених трошкова у складу са Правилником о методологији и начину утврђивања трошкова пружања јавне услуге („Службени гласник РС”, број 14/13, 25/13-исправка и 99/13), на начин како се врши и усклађивање такси у складу са Законом о републичким административним таксама у односу на повећање трошкова живота.

Овим Законом је предвиђено издавање међународне потврде (сертификата) о безбедности хране биљног порекла која се извози, као и хране која је у надлежности Министарства здравља, а за која не постоји правни основ у Закону о безбедности хране (осим за храну животињског и мешовитог порекла, утврђен у пропису којим се уређује област ветеринарства), чиме ће се отклонити препреке које су постојали код извоза наведене хране.

Трошкови прегледа и издавања ове међународне потврде се израчунавају у складу са Правилником о методологији и начину утврђивања трошкова пружања јавне услуге („Службени гласник РС”, број 14/13, 25/13-исправка и 99/13), при чему се сматра да њихов износ неће бити већи у односу на износ такси (накнада) прописан Одлуком о висини накнаде за извршене ветеринарско – санитарне прегледе („Службени гласник РС”, бр. 113/13 и 31/14), односно Одлуком о висини накнаде за извршене фитосанитарне прегледе („Службени гласник РС”, број 113/13), у зависности од врсте (непрерађена, прерађена) и количине хране.

Овим ценама треба додати и цене потребних узорковања и лабораторијских испитивања који неће бити већи од оних који су прописани Одлуком о висини накнаде за лабораторијске анализе узорака хране и хране за животиње биљног порекла („Службени гласник РС”, број 113/13).

Такође, биће неопходно прописати висине такси за извршене прегледе објеката за производњу хране биљног и мешовитог порекла, у смислу контроле испуњености општих и посебних услова за хигијену хране, за које се процењује да неће бити већи у односу на прописани износ ветеринарско-санитарних прегледа објеката, прописан Одлуком о висини накнаде за извршене ветеринарско – санитарне прегледе, у садашњем износу од 12.000 динара. И ови трошкови ће бити израчунати у складу са Правилником о методологији и начину утврђивања трошкова пружања јавне услуге („Службени гласник РС”, бр. 14/13, 25/13-исправка и 99/13).

Овим Законом ће се створити правни предуслови за оснивање и рад лабораторије за испитивање квалитета сировог млека према највишим стандардима и захтевима како домаћег законодавства, тако и најбољих пракси и стандарда ЕУ. Сврха ове лабораторије је да се обезбеди систем независне контроле млека на основу које се вреднује сирово млеко и формира цена сходно оствареном квалитету.

Откупну цену сировог млека одређују откупљивачи млека (млекаре), односно ова цена се формира слободно на тржишту, у зависности од понуде и потражње. У откупну цену, откупљивачи млека урачунавају и трошкове лабораторијских испитивања квалитета сировог млека, које највећи број откупљивача млека врши у интерним лабораторијама, а само повремено контроле се спроводе у спољним лабораторијама, најчешће ветеринарских специјалистичких института, Завода за млекарство и још неким овлашћеним лабораторијама.

Према прорачуну Дирекције за националне референтне лабораторије, у оквиру које ће у комплексу „Земун-Горњи град” бити и формирана лабораторија за испитивање квалитета млека цена ових испитивања не прелази 500 динара, за испитивање свих осам параметара квалитета сировог млека.

7. Да ли позитивни ефекти акта оправдавају трошкове његове примене?

Да.

Производња хране и хране за животиње има веома важно место у Републици Србији.

Безбедност хране је једно од најкомплекснијих системских питања и у ЕУ, те не постоји један приступ или правило у земљама чланицама када је у питању подела надлежности у области службене контроле усаглашености са правилима за безбедност хране. Свака земља, у односу на расположиве капацитете, начин и врсту производње, политичком одлуком именује или успоставља институције одговорне за безбедност хране. Одређује се једна одговорна институција за безбедност хране, која у свом саставу може имати све контролне органе (инспекције) односно могућност да координира рад инспекција које су у саставу других институција.

Овим Законом, у интересу предвидљивости, ефикасности и доследности, као и свеобухватне контроле интегрисаности ланца хране остварује се основни циљ, а то је висок ниво заштите како здравља људи, здравља животиња и животне средине, уз истовремено осигурање конкурентности пољопривредне производње.

Закон ће имати утицај на цео систем спровођења одредби овог закона и прописа донетих на основу њега и спровођења службених контрола да ли субјекти у пословању храном и храном за животиње испуњавају све прописане услове, обзиром да се стварају услови за:

- обухватање свих аспеката ланца хране, закључно са прометом на мало, односно снабдевањем потрошача, тако да ће систем безбедности хране у Републици Србији постати интегрисан, јер постојећим законским решењем надлежност над контролом промета хране на мало није додељена нити министарству надлежном за послове пољопривреде, нити Министарству здравља;

- успостављање мреже референтних и службених лабораторија, односно укључивање постојећих државних институција које су већ кадровски оспособљене, акредитоване, учествују у међународним ринг-тестирањима и имају успостављене, одржаване референтне методе у мрежу службених и референтних лабораторија;

- успостављање независне лабораторије за испитивање квалитета сировог млека, чиме се постиже сигурност произвођача млека у веродостојно утврђени квалитет произведеног и испорученог млека, који је основни предуслов за формирање реалне цене, која је прихватљива за све субјекте, а посебно за произвођаче и прерађиваче млека;

- успостављање свеобухватне контроле кроз ланац хране кроз прецизну поделу надлежности и успостављање контролом промета хране на мало која није била додељена нити министарству надлежном за послове пољопривреде, нити Министарству здравља;

- изузимање генетички модификоване хране и хране за животиње, имајући у виду да је ова област уређена Законом о генетички модификованим организмима („Службени гласник РС”, број 41/09), јер су одредбе ова два закона у супротности;

- накнаде трошкова за обављене службене контроле, узорковање и лабораторијска испитивања, које досадашњим законским решењем није јасно утврђено;

- доношење свих прописа за спровођење овог закона, ради успостављања свеобухватности и интегрисаности ланца хране, обзиром да одређени правни основи нису постојали или постојећи нису били потпуни, те било неопходно решити проблем немогућности доношења одговарајућих подзаконских прописа за спровођење Закона.

Тиме се, генерално, стиче више поверења у цео систем безбедности хране од стране потрошача, који ће куповати хране са мање сумње у њихову безбедност и квалитет, а произвођачи хране и хране за животиње лакше пласирати своје пољопривредне производе на тржишта околних земаља и земаља чланица ЕУ.

8. Да ли акт стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију?

Овим законом се једино утиче на стварање нових привредних субјеката на тржишту и на тржишну конкуренцију, у делу који се односи на субјекте у пословању храном који производе мале количине, субјекте који у процесу производње користе традиционалне методе, производе храну са традиционалним карактеристикама и кроз старе занате, којима ће бити олакшано пословања и смањени трошкови изградње и опремања објеката спровођење планова самоконтрола, како би сачували специфичности своје производње. За њих су предвиђена одступања од општих и посебних хигијенских правила на основу процене ризика, али на начин да се не наруши циљ овог закона, односно да се са малим одступањима постигне исти ефекат и обезбеди заштита здравља људи и интерес потрошача.

9. Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове о акту?

Од краја 2011. године, од када се интензивно ради на изменама и допунама Закона о безбедности хране било је формирано неколико радних група, сачињених од представника министарства надлежног за послове пољопривреде и Министарства здравља, као и еминентних научника који се баве безбедности хране, тако и од представника организација које врше испитивања.

Одржана је и јавна расправа на којима су представници износили своје примедбе, које су и у писаном облику достављене овом министарству.

Поред тога, одржан је и већи број радних састанака одвојено са појединим субјектима.

У поступку припреме закона о изменама и допунама закона којим се уређује безбедност хране, министарство надлежно за послове пољопривреде 2015. године спровело је јавну расправу о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране. Јавна расправа спроведена је након сачињавања Нацрта закона од стране радне групе у чији су рад били укључени представници овог министарства и Министарства здравља.

Јавна расправа о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране одржана је на основу закључка Одбора за привреду и финансије 05 Број: 011-11040/2015 од 14. октобра 2015. године, у складу са Програмом јавне расправе, у периоду од 15. октобра до 3. новембра 2015. године.

Јавна расправа почела је 15. октобра 2015. године истицањем Нацрта закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране на интернет страници овог министарства и порталу е-управе. У периоду спровођења јавне расправе сва заинтересована лица могла су да доставе своје писане коментаре, сугестије и примедбе поштом, односно електронском поштом.

У периоду спровођења јавне расправе ово министарство у сарадњи са Привредном комором Србије – Удружење за пољопривреду, прехранбену индустрију и водопривреду одржало је јавни скуп на коме је представљен Нацрт закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране свим заинтересованим учесницима и на коме је тим

субјектима омогућено да изнесу своје коментаре на Нацрт закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране.

Расправа о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране водила се у Београду, Привредна комора Србије, 2. новембра 2015. године.

На одржаној јавној расправи изнета су позитивна мишљења о решењима садржаним у Нацрту закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране, као и многобројни коментари и сугестије.

Радна група која је сачинила Нацрт закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране размотрила је све пристигле коментаре и сугестије и прихватила и у текст Нацрта закона уградила одређен број тих сугестија, чиме је значајно унапређен текст Нацрта закона.

У вези с тим, прихваћене су сугестије које се односе на прецизирање значења појединих израза који у употребљени у наведеном нацрту закона. Такође, прихваћене су и сугестије у вези са члановима наведеног нацрта који се тичу одговорности субјеката у пословању храном и храном за животиње и испуњавањем међународних обавеза.

Одређене сугестије нису прихваћене из разлога што:

1) предложена решења нису у складу са прописима Европске уније са којима се Нацрт закона и усклађује (као што су дефиниција хране, промета хране и хране за животиње, опасности, погодности хране за исхрану људи и предлог да се Канцеларија за храну и ветерину (Food and Veterinary Office/FVO) дефинише као међународна организација, а која то није, већ тело ЕУ које спроводи ревизије, инспекције и сродне активности да би се осигурало да се законодавство ЕУ о безбедности хране, здравља животиња, добробити животиња, здравља биља и у области медицинских производа правилно примењују и спроводе, да интерне лабораторије субјеката у пословању храном не треба да раде валидацију својих испитивања);

2) одређени прописи Европске уније не могу се, у овој фази преговора, пренети у национално законодавство (предлог да се Уредба бр. 669/2009/ЕЦ пренесе у национално законодавство, јер се односи на појачане контроле хране биљног порекла пореклом из трећих земаља);

3) јер би њихово прихватање онемогућило доношење посебних прописа у складу са законом којим се уређује безбедност хране (предлог да се не брише дефиниција мониторинга), из разлога што би њихово прихватање довело до понављања одређених одредби у Нацрту закона (предлог да се у члану 11. Нацрта дода реч: „акредитованим”, која је као захтев у вези са избором лабораторија садржана у истом члану ст. 2. и 4. тачка 3);

4) не постоји правна празнина, обзиром да се одређени аспекти покривени прописима који су у вези са законом којим се уређује безбедност хране (предлог да се Нацрт закона допуни изменом члана 21. у вези са условима за раскид уговора, на који се примењује закон којим се уређују облигациони односи; предлог да се наведени нацрт допуни и правним основима за доношење прописа о остацима пестицида и ветеринарских лекова, а правни основи постоје у законима којима се уређују средства за заштиту биља и област ветеринарства);

5) би дошло до нарушавања одрживог система референтних и службених лабораторија (предлог да се у члану 6. Нацрта закона бришу области које покривају већ основане лабораторије у оквиру Дирекције за националне референтне лабораторије);

6) би то довело у неравноправан положаја ветеринарске, санитарне, фитосанитарне и пољопривредне инспекторе у односу на права и дужности других инспекција (предлог да се наведеним нацртом закона пропише издавање лиценци за ветеринарске, санитарне, фитосанитарне и пољопривредне инспекторе);

7) би се створила правна празнина у спровођењу одређених одредби Нацрта закона (предлог да се из члана 12. Закона о безбедности хране из става 1. тач. 2, 3. и 4. из одговарајућих подтачки брише или ветеринарска или пољопривредна инспекција; предлог да се из члана Нацрта закона, који се односи на члан 55. став 2. Закона о безбедности хране брише тачка 5), јер одредбе овог члана нису суштински измењене, већ су њиме поред министра надлежног за послове пољопривреде дата овлашћења и министру надлежном за послове здравља за доношење прописа у области квалитета хране, док је тачка 5) већ постојала у закону);

8) је унутрашња контрола коју субјекти у пословању храном и храном за животиње обавеза ради обезбеђења следљивости хране и хране за животиње (предлог да се у члану 30. Нацрта закона додају речи: „ако се унутрашња контрола спроводи у организација”);

9) би то представљало понављање одређених одредби које су уређене другим прописима који су у вези са прописима о безбедности хране (предлог да се из члана 4. постојећег Закона о безбедности хране у тачки 14) додају и објекти домаће радиности, а који у складу са законом којим се уређује област туризма већ спадају у угоститељске услуге);

10) су већ садржане у Нацрту закона (предлог да се пропишу начин и методе спровођења службене контроле, систем одобравања, начин сарадње са царинским органом и надлежним органима земаља увозница, као и предлог да се пропише начин узимања узорака, број узорака који мора да се базира на анализи ризика, узимајући у обзир резултате поступака самоконтроле које спроводи субјект у пословању храном, који су садржани у члану 11. став 7. Нацрта закона; предлог да се измени члан 26. став 3. Закона о безбедности хране, што је већ садржано у члану 10. став 2. Нацрта закона; предлог да се пропише да се резултати анализа службених узорака узетих у државама чланицама ЕУ и осталих земаља са којима Република Србија има потписан међудржавни уговор о признавању анализа и резултати анализа службених узорака узетих у Србији сматрају једнако вредним, садржан у чл. 14, 36. и 37. Закона о безбедности хране и члану 10. став 2. Нацрта закона);

11) је значење одређених појмова (промет на велико, промет на мало) уређен у складу са прописима који уређују област трговине;

Нека питања су разрешена и на самој јавној расправи, као што је случај на шта се појам „трећег лица” односи (члан 28. Нацрта закона).

Имајући у виду да је део сугестија које су предложене током јавне расправе уграђене у текст Нацрта закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране, са циљем његовог побољшања, као и заинтересованост субјеката који су узели учешће у јавној расправи, сматрамо да је јавна расправа успешно спроведена.

Након спроведене јавне расправе о тексту Нацрта закона, у периоду када су у току 2015. године прибављања мишљења на тај текст Нацрта закона били су расписани превремени парламентарни избори, а Влада је заседала у техничком мандату и у складу са Пословником Владе није могла да утврђује Предлоге закона. Након формирања нове Владе од 29. августа 2016. године, министар надлежан за послове пољопривреде формирао је радну групу за израду Нацрта закона о безбедности хране. Радна група је била састављена од представника министарства надлежног за послове пољопривреде и Министарства здравља. На састанцима радне групе који су одржани у новембру 2016. године размотрен је текст Нацрта закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране из 2015. године и у односу на тај текст извршене минималне измене, које се, пре свега, односе на прецизирање појединих овлашћења за доношење подзаконских прописа и поделу надлежности између надлежних министарстава. Имајући у виду да измене које су учињене у односу на текст Нацрта закона из 2015. године о коме је била одржана јавна расправа нису суштинског карактера и да се њима нису промениле суштинске одредбе и решења која имају значај за субјекте регулације, министарство надлежно за послове пољопривреде предложило је надлежном Одбору за привреду и финансије да донесе закључак којим ће констатовати да није потребно да се о тексту Нацрта закона одржи јавна расправа.

10. Које ће мере током примене акта бити предузете да би се остварили циљеви доношења акта?

Није потребно предузети посебне мере за остваривање предложених решења.

На основу Закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране донеће се следећи извршни прописи:

1) Прописи које доноси Влада:

(1) Уредба о начину успостављања и организације система у области безбедности и квалитета хране, пружања информација и обавештавања о стандардима, смерницама и препорукама, у складу са Codex Alimentarius, на основу члана 5. Нацрта закона (члан 14. став 3. Закона о безбедности хране),

(2) Уредба о условима, начину и поступку означавања пољопривредних и прехранбених производа националном ознаком вишег квалитета, контроле усаглашености квалитета и посебних својстава производа у поступку означавања националном ознаком вишег квалитета, изгледу националне ознаке вишег квалитета, као и начину вођења евиденције о означавању производа националном ознаком вишег квалитета и праву коришћења те ознаке (члан 65. став 4. Закона о безбедности хране),

(3) Одлука о висини такси за извршене службене контроле, на основу члана 29. Нацрта закона (члан 71. став 4. Закона о безбедности хране);

2) Прописи које доноси министар надлежан за послове пољопривреде:

(1) Правилник о надлежној инспекцији која спроводи службену контролу у односу на врсту хране, као и начину вршења службене контроле (члан 12. став 2),

(2) Правилник о листи мешовите хране и начину вршења контроле те хране, на основу члана 3. Нацрта закона (члан 12. став 3. Закона о безбедности хране),

(3) Правилник о начину и поступку издавања међународне потврде (сертификата) о безбедности хране која се извози, изгледу обрасца међународне потврде,

као и евиденцији о издатим потврдама на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 8. Закона о безбедности хране),

(4) Правилник о искључењима, прилагођавањима или одступањима од захтева о хигијени хране из чл. 45. и 47. за производњу и промет хране животињског порекла, односно за храну биљног порекла (члан 49. став 2. Закона о безбедности хране),

(5) Правилник о ближим условима за стављање у промет малих количина хране, које се количине хране сматрају малим количинама, врсти хране, месту, односно подручју на коме мале количине хране могу да се ставе у промет, као и о обрасцу потврде у зависности од врсте хране која се ставља у промет и садржини евиденције (члан 49. став 4. Закона о безбедности хране),

(6) Правилник о условима под којима производи и адитиви намењени за храну за животиње могу да садрже непожељне супстанце под прописаним условима у складу са овим законом, на основу члана 17. Нацрта закона (члан 50. став 4. Закона о безбедности хране),

(7) Правилник о условима за производњу, одобравање, употребу, декларисање, означавање, паковање и промет адитива намењених за храну за животиње, на основу члана 17. Нацрта закона (члан 50. став 5. Закона о безбедности хране),

(8) Правилник о условима за декларисање, означавање, представљање, паковање, промет, употребу и оглашавање хране за животиње, на основу члана 17. Нацрта закона (члан 50. став 6. Закона о безбедности хране),

(9) Правилник о условима за производњу, декларисање, означавање, представљање, паковање, промет и употребу додатака храни за животиње, на основу члана 17. Нацрта закона (члан 50. став 7. Закона о безбедности хране),

(10) Правилник о условима у погледу квалитета хране, на основу члана 18. Нацрта закона (члан 55. став 2. Закона о безбедности хране),

(11) Правилник о условима и начину производње и стављања у промет хране за коју нису прописани услови за квалитет, на основу члана 18. Нацрта закона (члан 55. став 3. Закона о безбедности хране),

(12) Правилник о методама узорковања и испитивања хране и хране за животиње у поступку службене контроле, на основу члана 28. Нацрта закона (члан 70. став 3. Закона о безбедности хране);

3) Прописи које доноси министар надлежан за послове пољопривреде уз сагласност министра надлежног за послове здравља:

(1) Правилник о општим условима хигијене хране, посебним условима хигијене хране животињског порекла и микробиолошким критеријумима за храну, на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 4. Закона о безбедности хране),

(2) Правилник о максималним концентрацијама одређених контаминената у храни, као и методама узорковања и испитивања хране ради утврђивања присуства и нивоа одређених контаминената у храни, на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 5. Закона о безбедности хране),

(3) Правилник о начину и методама спровођења службене контроле, систему одобравања и сертификације, начину прегледа, начину узимања узорака, критеријумима за одређивање рокова за спровођење службене контроле, као и извештавање о сprovedеним службеним контролама, на основу члана 14. Нацрта закона (члан 45. став 4. Закона о безбедности хране),

(4) Правилник о условима за стављање у промет нове хране;

4) Прописи које доноси министар надлежан за послове здравља:

(1) Правилник о условима за производњу и промет нове хране, као и начину вршења контроле те хране (члан 12. став 3. Закона о безбедности хране),

(2) Правилник о начину и поступку издавања међународне потврде (сертификата) о безбедности хране која се извози, изгледу обрасца међународне потврде, као и евиденцији о издатим потврдама на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 8. Закона о безбедности хране),

(3) Правилник о искључењима, прилагођавањима или одступањима од захтева о хигијени хране из чл. 45. и 47. за производњу и промет хране животињског порекла, односно за храну биљног порекла (члан 49. став 2. Закона о безбедности хране),

(4) Правилник о ближим условима за стављање у промет малих количина хране, које се количине хране сматрају малим количинама, врсти хране, месту, односно подручју на коме мале количине хране могу да се ставе у промет, као и о обрасцу потврде у зависности од врсте хране која се ставља у промет и садржини евиденције (члан 49. став 4. Закона о безбедности хране),

(5) Правилник о условима у погледу квалитета хране, на основу члана 18. Нацрта закона (члан 55. став 2. Закона о безбедности хране)

(6) Правилник о условима и начину производње и стављања у промет хране за коју нису прописани услови за квалитет, на основу члана 18. Нацрта закона (члан 55. став 3. Закона о безбедности хране),

(7) Правилник о методама узорковања и испитивања хране и хране за животиње у поступку службене контроле, на основу члана 28. Нацрта закона (члан 70. став 3. Закона о безбедности хране),

5) Прописи које доноси министар надлежан за послове здравља уз сагласност министра надлежног за послове пољопривреде:

(1) Правилник о здравственој исправности воде за пиће, на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 1) Закона о безбедности хране),

(2) Правилник о здравственој исправности и квалитету природне минералне, изворске и стоне воде у оригиналној амбалажи на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 2) Закона о безбедности хране),

(3) Правилник о поступку и начину признавања природних минералних вода на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 3) Закона о безбедности хране),

(4) Правилник о храни за специфичне популационе групе (храна за одојчад и малу децу, храна за посебне медицинске намеме, замене за комплетну дневну исхрану за особе на дијети за мршављење), на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 4) Закона о безбедности хране),

(5) Правилник о додацима исхрани (дијететским суплементима), на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 5) Закона о безбедности хране),

(6) Правилник о здравственој исправности и квалитету соли аз исхрану људи и производњу хране, на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 6) Закона о безбедности хране),

(7) Правилник о здравственој исправности и безбедности материјала и предмета који долазе у контакт са храном, на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 7) Закона о безбедности хране),

(8) Правилник о прехранбеним адитивима, на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 8) Закона о безбедности хране),

(9) Правилник о аромама, на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 9) Закона о безбедности хране),

(10) Правилник о ензимским препаратима на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 10) Закона о безбедности хране),

(11) Правилник о помоћним средствима у производњи хране, на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 11) Закона о безбедности хране),

(12) Правилник о нутритивним и здравственим изјавама које се наводе на декларацији хране, на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 12) Закона о безбедности хране),

(13) Правилник о храни са измењеним нутритивним саставом (храна за особе интолерантне на глутен, замене за со за исхрану, храна обогаћена витаминима, минералима и одређеним другим супстанцама и др), на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 13) Закона о безбедности хране),

(14) Правилник о новој храни, на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 6. тачка 14) Закона о безбедности хране),

(15) Правилник о методама испитивања, дозвољеним нивоима радиоактивности, начину вођења евиденције и начину извештавања, условима и начину формирања стручних тела у вези с решавањем конкретних питања која могу настати приликом примене прописа о храни, на основу члана 13. Нацрта закона (члан 26. став 7. Закона о безбедности хране).